

følger endvidere af bestemmelsens formulering, at de ved statskatteansættelsen foretagne nedsættelser eller forhøjelser af selve den ansatte indkomst også skal have virkning for kommuneskatten. Endelig er det — ligesom i den hidtil gældende lov — fremhævet, at skattelempelser i medfør af statsskatte-lovens § 23, stk. 7, også skal have virkning for kommuneskatten, uagtet lempelser efter denne bestemmelse ikke betragtes som nedslag i selve den ansatte indkomst.

For så vidt angår personer, der ikke er ansat til statsskat, har man ved den nye redaktion af bestemmelsen udtrykkeligt fremhævet, at den særskilte ansættelse til kommuneskat, der i sådanne tilfælde skal foretages, skal ske efter statsskatte-lovgivningens regler om opgørelse af den statsskattepligtige indkomst. Samtidig er det fastsat, at klager over sådanne særskilte ansættelser til kommuneskat skal indgives til og påkendes af statsskattemyndighederne (skatterådet og landsskatteretten).

I samme paragraf har man — i overensstemmelse med, hvad der gælder efter statsskatte-loven — forhøjet den rentesats, der skal benyttes ved beregningen af *renter af for meget erlagt skat*, fra 4 pct. til 5 pct.

I kommuneskatte-lovens § 9, stk. 1, er foretaget den ændring, at forhøjelse af visse arter af indkomster efter „*kildeart*“ ikke mere skal kunne finde sted.

Mens der hidtil i kommuneskatte-lovens § 39 (ligesom i den kommunale valglovs § 7, stk. 2) har været fastsat grænser for, i hvilket omfang *eftergivelse af personlig kommuneskat* skal kunne finde sted, har man nu ophævet disse grænser ved at give paragraffen følgende affattelse:

„Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, kan personlig kommuneskat efter derom indgivet skriftligt andragende helt eller delvis eftergives. Sådant eftergivelse, hvorom beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen i et af sammes møder, kan navnlig bevilges, når skatteyderens indtægt som følge af sygdom, dødsfald, trykkende familieforhold, indkaldelse til militærtjeneste, arbejdsløshed eller andre lignende forhold er blevet væsentligt mindre end den indkomst, der ligger til grund for skatteberegningen, og den pågældendes økonomiske